

ОТДЕЛ ВНЕШНИХ ЦЕРКОВНЫХ СВЯЗЕЙ
Московского Патриархата

MASKVOS IR VISOS RUSIOS PATRIARCHO KIRILO KALĖDINIS SVEIKINIMAS

MASKVOS IR VISOS RUSIOS PATRIARCHO KIRILO

KALĖDINIS SVEIKINIMAS

**VYSKUPAMS, KUNIGAMS, VIENUOLIAMS IR VISOEMS IŠTIKIMIESIEMS RUSŲ ORTODOKSŲ
BAŽNYČIOS TIKINTIESIEMS**

**Jūsų Ekscelencijos vyskupai, garbingieji kunigai, pamaldūs vienuoliai ir vienuolės, brangūs
broliai ir seserys!**

Šią šviesa spindinčią naktį mes vėl širdyje išgyvename džiaugsmą, kada pasaulis atrado savo
Išganytoją. Vėl viduje regime Gyvojo Dievo Sūnų, gulintį Betliejaus olos prakartėlėje. Vėl savo širdyse
girdime angelų balsus, šlovinančius Sutvėrėją ir Atpirkėją: „Garbė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė
Jo mylimiems žmonėms!“ (Lk.2, 14).

Klausydamiesi dangiškųjų galybių šlovinimo, mes suvokiame, kad Kristaus Gimimas kupinas
nepriklausomos nuo laiko reikšmės ir yra tiesiogiai susijęs su kiekvieno žmogaus likimu. Net tas, kuris
kol kas dar nieko nežino apie Išgelbėtoją, dabar gali pažinti Tiesą, tapti Dievo vaiku ir paveldėti amžinąjį
gyvenimą. Kristaus Gimimas mums atskleidžia tiesą apie mus pačius ir leidžia šią tiesą suprasti ir
įsisavinti.

Atsiminkime, kad pirmas žmogus Kūrėjo buvo sutvertas tobulu, pagal Dievo paveikslą ir panašumą (žr.
Pr. 1, 26). Bet Adomas, nusižengęs įsakymui, iškreipė Sutvėrėjo sumanymą apie jį patį. Netekusi gyvos
bendrytės su Dievu, žmonija vis giliau ir giliau grimzdo į nuodėmės ir puikybės bedugnę. Ir tada
mylintis Savo kūriniją ir linkintis jai išganymo Viešpats siunčia į pasaulį Vienatinį Sūnų, Kuris atkūrė
žmogaus prigimties vienybę ir tapo Naujuoju Adomu. Kristus parodė mums gyvenimo, atitinkančio Dievo
sumanymą apie žmogų, pavyzdį. Šis pavyzdys yra patikimas orientyras, padedantis mums neišklysti iš
kelio ir atrasti vienintelę teisingą kryptį, atvedančią į gyvenimo pilnatvę ir žemiškosios būties sąlygomis,
ir amžinybėje.

Mes einame šiuo išganingu keliu, kada atsiliepiame į Dievo kvietimą. Vienas iš tokių kvietimų mums yra
apaštalo Pauliaus laiške: „Tad šlovinkite Dievą savo kūnu ir savo siela, kurie yra Dievo“ (1 Kor. 6, 20).
Tai reiškia, kad mes šloviname Dievą ne tik maldomis ir giesmėmis, bet ir gerais darbais artimo, savo
tautos, Bažnyčios gerovei.

Toks triūsas tampa džiugiu darbu Kristuje, jis iš tikrųjų perkeičia mus supantį pasaulį ir mus pačius. Žmonės susitelkia dirbdami ne prievarta ir ne dėl savanaudiško pelno, o skatinami tikro noro padaryti gerą ir naudingą darbą. Tuo pačiu mes visi kartu tarnaujame Išganytojui, vykdydami Jo valią. Graikiškas žodis „liturgija“ verčiamas kaip „bendra, vieša tarnystė, darbas“. Visas mūsų gyvenimas turi tapti Liturgija, bendra malda, bendra tarnyste, atliekama tam, kad būtų įgyvendintas Dievo planas apie pasaulį ir žmogų ir tuo pačiu pagarbintas ir pašlovintas Kūrėjas. To iš mūsų reikalauja solidarumas su tikėjimo broliais ir seserimis ir net su tais, kas dar savo širdyse neatrado Viešpaties, bet, kaip Evangelijos išminčiais, dabar pakeliui pas Jį.

Mūsų pastangų suvienijimo svarbą nugalint bėdas ir nelaimes mums parodė praėjusių metų gaisrai, sausros ir potvyniai Rusijoje ir kai kuriose istorinės Rusios šalyse. Jie dar kartą mums priminė apie krikščionišką pagalbos artimui pareigą – nežiūrint įsitikinimų, tautybės, socialinės padėties skirtumų. Karštais vasaros mėnesiais daugybė žmonių dosniai dalijosi savo jėgomis, laiku ir ištekliais su tais, kurių jie net nepažinojo ir greičiausiai niekada nepamatys. Dėl ko jie tai darė? Vardan gailestingumo tiems, kuriems negera, kas stokoja ir kam reikalinga pagalba.

Visuomenės solidarumas, bendras darbas pasiekiant bendrų tikslų negalimi nenugalėjus egoizmą, be savęs prispyrimo daryti gerą, be atsisakymo paisyti tik savo reikmes ir interesus. Tikrosios „dvasios vienybės“ (Ef. 4, 3) pagrindas – Išganytojo mums paliktas meilės priesakas. Tautos vienybė negali pasireikšti tik išbandymų metu. Ji turi tapti mūsų nacionalinės savimonės ir gyvenimo neatsiejama dalimi.

Bažnyčios vienybės galią akivaizdžiai jaučiau vizituodamas daug Rusijos, Ukrainos, Kazachstano, Azerbaidžiano vyskupijų. Visur aš mačiau vyskupų, klero, vienuolių ir pasauliečių troškimą dirbti Ortodoksijos gerovei, tobulinti parapijų, vienuolynų ir vyskupijų veiklą. Tai teikia vilties, kad bažnytinis gyvenimas vystysis vienybės ir bendradarbiavimo dvasioje.

Iš džiaugsmo kupinos širdies sveikinu jus, Ekscelencijos vyskupai, garbingieji kunigai, vienuoliai, broliai ir seserys su didžia ir išganinga Kristaus Gimimo švente ir Naujaisiais Metais. Maldingai linkiu jums visiems būti uoliais Dievo valios vykdytojais, atnešančiais dvasines dovanas gimusiam pasaulio Išganytojui, kad Jo Vardas būtų šlovinamas visais laikais, dabar ir visados, ir per amžių amžius.

Amen.

MASKVOS IR VISOS RUSIOS PATRIARCHAS

KIRILAS

2010/2011 m. Kalėdos

